

Bilag I.**Grosserer-Societetets Komite.**

København, den 18de Januar 1892,

Herved tillader Komiteen sig at meddele det ærede Udvalg, at den under D. D. har tilskrevet Indenrigsministeriet som følger:

„I Anledning af det i Landstinget af Regeringen fremsatte Forslag til Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser, skal Komiteen tillade sig for det høje Ministerium at udtale følgende:

Ifølge de Forslaget ledsagende Motiver fremtræder dette Lovforslag i det væsentlige som en Efterligning af den engelske „Merchandise Marks Act“ af 23de August 1887, hvilket er en naturlig Følge af, at den nærmeste Anledning til hele Sagens Fremkomst er en Note fra den herbørende britiske Gesandt, hvorigennem den engelske Regering udtaler Haabet om, at der her i Landet ad legislativ Vej maa blive truffet lignende Foranstaltninger til Beskyttelse mod Anbringelsen paa Varer af falske Betegnelser angaaende deres Natur og Oprindelse som de, der for Englands Vedkommende indeholdes i den nævnte Lov, og som gentagne Gange er blevne paataalte til Bærn for danske Interesser i England.

Ved denne direkte Oversførelse af det engelske Forbillede paa danske Forhold er imidlertid hele Udgangspunktet blevet forrykket saaledes, at i Virkeligheden det danske Forslag sigter i helt andre Retninger end den engelske Lov og derfor ogsaa maa faa helt andre Virkninger end denne.

Princippet i „Merchandise Marks Act“ er at beskytte det engelske Fabrikat paa det hjemlige Marked mod andre Landes Eftergørelser. For at overvinde det engelske Publikums Uvilje mod alt fremmed, havde nemlig før 1887 de billigere arbejdende Konkurrencelande med Held forsøgt at staa deres Industriprodukter Afsetning i England ved at lade dem gaa under engelske Varebetegnelser. Den ogsaa i England herskende Tendens til at bevare det hjemlige Marked for den hjemlige Industri fik da netop sit Udslag i „Merchandise Marks Act“, som altsaa for at opfylde sin Hensigt naturlig maatte rettes paa at faa de fremmede, ofte særdeles farlige Konkurrencevarer til aabent at befænde Nationalitet, det vil sige altsaa deres Frembringelses- eller Tilværelsessted.

For Danmark stiller Forholdet sig ganske anderledes. Næppe noget udenlandsk Fabrikat vil søge at tilsnige sig Udseende af at være dansk, og selv bortset herfra maa det betragtes som forud givet, at Hensigten med det danske Lovforslag ifølge hele dets Affattelse umuligt kan have været at tilstræbe en Beskyttelse for dansk Produktionsvirksomhed i Danmark. For den danske Lovs frivers Bevidsthed er ojenlyst et helt andet Hensyn traadt i Forgrunden for at motivere den engelske Lovs Oversførelse paa dansk Grund, nemlig Hensynet til det løbende Publikum, som har et gyldigt Krav paa ikke at blive ført bag Lyset ved urigtige Varebetegnelser. At saadanne Bestræbelser ogsaa i sig selv maa anses for sunde og gode og som en Følge deraf ogsaa stemmende med den reelle Handels Interesser, skal Komiteen ikke mistenke. Men hvad